

4) എന്നെല്ലാ മന്ദിരങ്ങൾക്കും പുരാതന ശില്പങ്ങൾ ഉണ്ട്.

卷之三

ମୁଦ୍ରାରେ ପରିଚାରକ ହେଲା ଏବଂ ତଥାରେ ପରିଚାରକ ହେଲା ଏବଂ ତଥାରେ ପରିଚାରକ ହେଲା

卷二

אוצר התרבות

卷之四

၁၄၆

କାଳୀ ପାଦିଲା କାଳୀ ପାଦିଲା
କାଳୀ ପାଦିଲା କାଳୀ ପାଦିଲା

→ , ପ୍ରକାଶ ପତ୍ରିକା ଦାନେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଲୀଟର୍ ହେଉଥିବା ଏବଂ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା ପାଇବା

ପରିଚୟ

תְּבִ�ָה

卷之三

ט'ז

אַתָּה

卷之三

K.Simon

א' ט

ארכ' ליט'

୪୮

କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

၁၇၆

卷之三

۱۰۷

సంచిలింపు సంచిలింపు క్రమాల ప్రశ్నలు
సంచిలింపు సంచిలింపు వ్యవహారాల ప్రశ్నలు
గ్రహ ద్వారా వ్యవహారాల ప్రశ్నలు నుండి నుండి
సంచిలింపు వ్యవహారాల ప్రశ్నలు నుండి నుండి
సంచిలింపు వ్యవహారాల ప్రశ్నలు నుండి నుండి
సంచిలింపు వ్యవహారాల ప్రశ్నలు నుండి నుండి

ପ୍ରକାଶକ

ז

卷之六

ଏ ପରି କେ ଯାଇ ଦିନ ଏ ଅବସଥା କରି ଲୁହ କେ କାହିଁ କାହିଁ ଏ କରି ଯାଇବା
କାହିଁ କାହିଁ

ט' ט' ט' ט'

కుల మాలా - ఏ ఎల గోల్ లీ - ఏ మార్కీ ఎ ఎస్ టీ

卷之三

אַתָּה תְּבִרֵךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּי־אַתָּה
בְּרוּךְ יְהוָה שֶׁבָּרַךְ תָּנוּ לְעַמְּךָ

ମୁଖ୍ୟ ଦେଶ ଏବଂ ଦେଶ ପାଇଁ ଯାହା କରିବାକୁ ପାଇଁ ଆଜିର ଦେଶକୁ ପାଇଁ ଯାହା କରିବାକୁ ପାଇଁ ଆଜିର ଦେଶକୁ ପାଇଁ ଆଜିର ଦେଶକୁ ପାଇଁ

ପେରୁ ମାତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

בבבבב בבל פלט כו וגו. ועוד צהיר קלאה או מהו מחרט למלט וילט מבדוקו דבבבב בבל פלט כו וגו.

କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି କାହାର ପାଦରେ ଯାଏନ୍ତି

କେବଳ ଏହି ଜ୍ଞାନଟି ପରିମାଣ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିମାଣ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଏହାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ

ପରେ ଯାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମାନ୍ୟ କାଳେ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧି

ז' י

ארכ'ה

卷之三

मात्रा द्वे एवं युक्त द्वे तेऽस्य विषय नाम इति अनुदृश्य इति विश्वासा

卷之三

四〇八

କ୍ଷେତ୍ର ନାହିଁ ଦେଇ କୁଟି ନାହିଁ ଦେଇ କୁଟି କୁଟି କୁଟି କୁଟି
କୁଟି: କୁଟି କୁଟି କୁଟି କୁଟି କୁଟି କୁଟି କୁଟି କୁଟି

ପାଦମୁଖ କରିବାକୁ ପାଦମୁଖ କରିବାକୁ ପାଦମୁଖ କରିବାକୁ

הנישול (פ' 12) מארח בדור השלישי יהודים מרים כל עין יער. והנישול

ଅବେଳା: ଆ ପତ୍ର, ମନ ଦୁ ଥିଲେ କ୍ଷେତ୍ର ଯାଏ ଓ କାହାର ଦେଖି ମାନ କର ପରେ, ମାତ୍ର
ଏ ଏହା ନାହିଁ, କାହା ଏହା ଏହା

ପାଦିବେ କରିବୁ କରିବୁ କରିବୁ କରିବୁ କରିବୁ

କାହାର ନାମରେ ତାହା ଦେଖିଲୁ ଏହା କାହାର ନାମରେ ତାହା ଦେଖିଲୁ

→ देखिएः का पर्याप्त विवरण देखि विवरण यह
देखिएः का पर्याप्त विवरण देखि विवरण यह

בְּאַתָּה אֶלְעָזָר וְאֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כִּי־בְּעַמְּךָ תִּמְלִיכָה בְּאַתָּה אֶל־עַמְּךָ

מזכות מנותך במלואו מוגן לנצח מאה

הנְּצָרָה

卷之三

מִתְבָּרֵךְ אֱלֹהִים שֶׁנַּעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר צִוָּתְךָ

ஓ. அடை செல்ல வால் புது அந்த ரவு சூரி
(முயக்குமிகு) எடு கூடுதல் கீர்த்தி வால் புது

ପ୍ରାଚୀନତମ ଛାତ୍ର ହୁଏଇଲା

ପାଇଁ କରିବାକୁ ପାଇଁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ

לעג'ן ותבז'

הביבליות

ה'ב

ת'ג

ଏହାରେ ଯା ମୁଖ୍ୟ କାମିକାଳୀରେ ଦେଇଲାଗଲା

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରମାଣି

תורת הילך

מזרחה ציון

- 10 -

ପ୍ରକାଶକ ମନ୍ତ୍ରୀ

תְּבִיבָה
מִתְּבִיבָה
תְּבִיבָה

קעה מהלה למשה

۲۰

ପାଦ (ଚକ୍ର) ।

ପ୍ରକାଶକ ମେଳିକା

କେବେ ଯୁଦ୍ଧ କାହିଁ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଏକ ପରିମାଣରେ ଯୁଦ୍ଧ କାହିଁ ନାହିଁ ।

ונעל שי לא ט' (טפל) (קפק) בברור ד' שיטות גנש וברוח פיז' אל-עבון, מוגן

פרק ג' כרך זט פ. רנו י' ז' נס

יעונים

אמור רמת דף ק' ע"ב

המתק נעשה כן, כי הנכונות של הורו נשבעים חלשים לוי שמהותם עז' והארה והבטבש בד"א, וזה סוד בוט מלא, הנה כוס הוא נטירא אלוהים אם מלא את הרכבה: כי ר' יוז טמיין הוא במטירא ברכין (232) והוא במטירא עירוב, סי', מיה, בין, וזה ירע כי זא מקל האורה מן המלויים לא מן השורשים, והנה בשני המלויים עירוב וסיג' ש ר' יוז דען מאן דבאי לאסתכליא ישגח במה דאיתו בסתרא זה הנמד להכמים ואפיו למי שלא יודעים מי שרונה להסתכל ישגח מה שהוא בנוילו וידע בינה שדרה נסחד דהא כלא בוג� חדא כל מה דפרק קב"ה באירועו כלא איזה בוג� דעלילא שהרי הכל איזון אשר כל מה שעשה הקב"ה באיזה הכל הוא עין של מעלה. יומא דר' האיזו יומא דרינא ומלאית יתיב בכויסיא דרינא ים של ר' הא ים של דין והמלך ישב בכסה הדין סנטירא קא אתי וחפי פתחה דמלכא ותבע דרינא המשגה בא מתחפה פה המלך ותוכען ר' ואף על גב דפרק דוחים ליה לדרינא כמה דאת אמר ואע"פ שהקב"ה אהוב לדין כמו שהיא אמר כי אני ה' אהוב משפט נצח רחמי רבני ליחומו דדרינא ובשעתה רנסטירא קם למטען מלין עלייו פקוד למתיקע בשופר נזה איזת בינו לאחת הדין ובשעתה שומשנה עמוד לטען דבריו ציהו לתיקע בשופר בגין לאתערא דחמי מתרא לעילא בההוא שופר כדי לעדר רחמים מלטעה למעלה בשופר ההוא סלקא ההוא קלא כליא באיש ורוחא ומיא ואיתערביד מיניהו קלא חדא ואיתער קלא. אחרא לעילא עליה הקול החזק כלל באש ורוח ומים ונעשה מהם קול אחד ומתעד קול אחד למעלה כד ההוא קלא איתער מעילא ומחרתא בירין כל טענות דראן טען ההוא מקטרנא מתרבעבי באש הקול ההוא מתעד מלמעלה ולמה אן כל הטענות אשר פטען המקטר החוא מתרבעביס איזמא דראש השנה נפיק יצחק בלחוורי וקרוי לעשו →

זה מש"כ בחמורא גו בסוף, וכאש נהגי רואין שבתא ב"א, שם מפתוקים את מפתוקים ב"א, לפי שנזר או יאכ הנכונות חזיא, מנייע עד תפארת ר' זא והתית עשה שלט בון החסדים והблагות, ולכן אנו ליקות שמי אונחתה הדל' בשני ר' זא' כננד נזר ר' זא רמניא וא' נזר שמוא ר' זא ושמאליה ומתרברת זר' זא ר' זא' ושמוד בריבור אוד' נאמ' ר' זא' עיז' מפתוקים כל הנכונות ר' זא'.

קשהות והכל יודע הקב"ה למה צריך לכל וזה אלא כדי שלא יהה פתחן מה לבני העולם אלא להדאות שהבל עשה בדך אמר וניחא קביה מאן דאישתויב מן דיניה ונזה לפניו מי שניצל מן דין ואי תימא מנין ואם אמר מנין לנו האי איהם לחכימי ואפיו למאן דלא דען מאן דבאי לאסתכליא ישגח במה דאיתו דאיתו בסתרא זה הנמד להכמים ואפיו למי שלא יודעים מי שרונה להסתכל ישגח מה שהוא בנוילו וידע בינה שדרה נסחד דהא כלא בוג� חדא כל מה דפרק קב"ה באירועו כלא איזה בוג� דעלילא שהרי הכל איזון אשר כל מה שעשה הקב"ה באיזה הכל הוא עין של מעלה. יומא דר' האיזו יומא דרינא ומלאית יתיב בכויסיא דרינא ים של ר' הא ים של דין והמלך ישב בכסה הדין סנטירא קא אתי וחפי פתחה דמלכא ותבע דרינא המשגה בא מתחפה פה המלך ותוכען ר' ואף על גב דפרק דוחים ליה לדרינא כמה דאת אמר ואע"פ שהקב"ה אהוב לדין כמו שהיא אמר כי אני ה' אהוב משפט נצח רחמי רבני ליחומו דדרינא ובשעתה רנסטירא קם למטען מלין עלייו פקוד למתיקע בשופר נזה איזת בינו לאחת הדין ובשעתה שומשנה עמוד לטען דבריו ציהו לתיקע בשופר בגין לאתערא דחמי מתרא לעילא בההוא שופר כדי לעדר רחמים מלטעה למעלה בשופר ההוא סלקא ההוא קלא כליא באיש ורוחא ומיא ואיתערביד מיניהו קלא חדא ואיתער קלא. אחרא לעילא עליה הקול החזק כלל באש ורוח ומים ונעשה מהם קול אחד ומתעד קול אחד למעלה כד ההוא קלא איתער מעילא ומחרתא בירין כל טענות דראן טען ההוא מקטרנא מתרבעבי באש הקול ההוא מתעד מלמעלה ולמה אן כל הטענות אשר פטען המקטר החוא מתרבעביס איזמא דראש השנה נפיק יצחק בלחוורי וקרוי לעשו

ידיך ביואר המאמר נפש
שריר עירקו בירין, וישראל יזרען לדצת ולהמתיק הרין בכוד המזווה האהנה בוניה, וזה סוד השופר דך כלל, והשתוא מפרש והאך נזהו בבוראה לועת שבדזין תבשילין וכו' דיחס להיכן אן מעשי ביה הארם כמו שמכינים סעודת דהא בחזרא שעתא וכו' ריל כי ביה נחסכו העיניים מלאות העלים ברהיטים דרבך מיניה שמא ממעו עשו הוא מא"ל דחחח אפי' ברין רמשיך פוי וברית ואיתערביד ופודר מטהה החחמים ושכיב על ערדיה דדרינא ושובב על מטה חזין וקרוי לעשו היינו למתיק ואמר צודיה לי ציד וכו' היה להביא את מעשיהם ורעים של בני הארץ ולדום ורבקה היא השכינה העגינה על ישראל אמרה אל יעקב בניה דאתעםר לה וכו' אמרה לישראל מה לעשוו לזלל עצם, כי ישאל נמסדו לה מום שבאו האועלם.

וענזה הוא להיכן מטעימים דיליה היינו מעת שופר וחלות וקשות ווודה בתורה עצו ותיטים לרום והדורות הדרים. וזה נשע כאשר ואיתער יעקב לגביה היינו מרת החזין מתהורת אל תבורה וככטול הבורה אכילה טארה בעיט שישראל עשל לנמה ואיתער בחדירה ובחרץ מתקרבת אל תבורה. ועל זה אמר ותוקול קל יעקב בחזרא שופר וכו' הענן אליו יעקב נזכר רכינה שארם המתקומם שישוח בטהו שהשתפר למלחה מעורר ובכיה שהוא סוד השופר, וגשם הוא מעוד את חרץין וכו' וזה מעוד לו תבורה מקרים, הם יזאות מחותקות.

מן שגבירות למלחה הם ורומים, ברגליה אליהם השורש הנעלם הן נפקות לזרם ולסח. ולזה בין שהצקן אותו בירין וישראל הם ממתיקן הין כונך, בטע במירא מתבל השם בראותו שאן לו דין להאחו בו וופל ממש מקום שהיה נסק ופעמיין מתרבעביס

לדחיא לה ז' דין על מה ע" דעלמא ולעתה שיש מלכאה על כל בני העילם ע"א לנו עד בינה נתחפתה פ' שהבל גלו אחד למעלה ' כל עובי עובי כל בני עובי בון שוטטים בכל חשבון דראן טפחים בעלם ריהון דראן וקאמרי קל מושגים ז' הם עולים רינא פלוני על דין פלוני עד שהקב"ה קמי מלכאה זה הכל אחד לא פסק אי היכל צוהה יש היכל ב' ספרים קדי מעדים תבי עלייה ע' עלי באש ובין קר התשובה או קביה אם קם ובריך אורה ברה לאו הרא כל באוור ב' באורה

זה משיכ' ומראו אס כלומר שמי' האגדות הדס שמי' לפק' באים למלוך החידם, והוגם לאלו מארטן חכומו הודיע תגראטס, וכוכב לוקפא אלשין מלמד לתה תוקף וכח להודיע שם הלשם כעה במן חווובן אין מיטען דינין כל קי, גובן להון מחרון במילן יקיז'ן בסבען פטון על גבי חמוץ נדאן רוכט במקומות הנפשם עז' עד כאן רוכט במקומות הנפשם עז' מסעה נון חווובן לאס אין חוווב עז' עז' אג' מסליכט לוזיג הי' והו לפיך המהון הסס חד חכיר אן צרך להטשך להם או רטעלת טר מוקם גביה יהוד כר' לשוחת להם נס כתרם זה משיכ' גביד להון כהון, ומוטען, מהכתרם תללו יהו גשיש פ' במלין יקיז'ן וסבדר ואגנין.

כל נול בעבהת המבו, בכ' דברם אמר עבאד לעילא ליעילא, בכ' רוכט מלטה רוכט מלודר מה שאנו וושם מלטה מלהה למלעה למעלן בעורוא, נטלא ברעותה רילא, מלופה, בעחת הבוא שלם עשת' במעשים, בידיהם וככונה הלב. וב' דברם אלו היו בעבורת הקברנות, הבהה הרקן שהיחסו היינו המשחה, שר הלויים והיחסו היינו המללא, וכוחם הכהן היינו רועה ולילא. אבן נ' ברכט אל' גשיש כל יDIST בעבותת התפללה שלן, הנה בכמ' המחסים או בילט להטשך מהוין מנאי דאייא, אך להטשך האורה שתעשה להם כתרם, וה' גשש ר' מללה ועוזא ללבא, והאותה הכרה בא מהאותה ז' פירוח פליטה של אויא, כלומר מספירות כבגיד הצעית שלם וכין של אחד כל מסעו, והוא לנו ע' עשות. וזה משיכ' בסבען עטין והם ע' העשות שמתפעין כהן המלך המלכה ואת האורה אל' או מסליכט על זי' פילא ועוזא ולילא ניל.

ר' פרשת אמר

ר' ק' ע"ב

לאטעה ליה תבשילין רבל עלמא כל חד כפום אורחוי ביום של ר' יהא יצחק כלבו וקורא לעשו להטעים ללבושים של כל העולם כל אחד כי רוכו דהא בההיא שעטה שחרי בשעה ההיא ותכחן עינוי מורות דנפק מניה מאן דאשיך אפי ברין ואטרפערש ושכיב על ערסיה חרינה שיצא ממנה מי שמחשך פיי הבריות ונופר ושוכב על מטה של דין וקרי לעשו ואמר צודה לי צידה ועשה לי מטעמים והבאה לי ורבקה אמרה אל יעקב בנה רוחמא דנפשה בנה רוחמא דאתמסר לה מוימא דאתברי עלמא בנה אהוב נפשה בנה האהוב שמכבר לה מויים שבבאה העולם ופקדת ליה לאתעדרא איהו באנין מטעמים דיליה ומזוה עלי' לערו הוא באלו המטעמים של'.

יעקב אחר מתחא מחלבש בצלחין ובכוויתין יעקב מחודר מלטה מחלבש בתפלוא ובקשות והקהל קול יעקב בההוא שופר דקא סליק ואתעדר יעקב לנבייה ואטרקיב בהדריה כשור ההוא שעולה ונתעדר יעקב אליו ומחרוכו עמו ויגש לו ויאכל ואתכליל דא ברא בון דאתכליל בהדריה נבל לה בה בין שבל עפ' ויבא לו אין דא אין דמנטרא אין דהוא חדו דרבא רוא רעלמא דאתוי וה' המשומר שהוא שמות הלב סוד העולם הבא כדין וירח את ריח בגריו צלחין דסלקין ובכוויתין ויבורכו נח דגנא וחדר לבא ובela איהו רחמי הפלת שעולות ובקשות ויבורכו נח הרוג ושם חלב והכל הוא רחמס כוון דאייהו אתכליל בייעקב כל אינון חילין ותוקפין ורוגין דהו זמינן אטבדו ולא אשתחחו תמן בון שהא מביל בעקב כל אל הבותות וחוקות וווגות שהו מזומנים התפוזו ולא נמצאו שם וישראל נפקין מן דינא בחרוחה וברבאן ישראל יוצאים מן הדין בשמה וברבותו ויהי אך יצא יעקב מאה פני יצחק אביו ביום אדא בחרוחה וברבאן עילאן ביום והשמה וברבותו עליונות ועשוי אחוי בא מצירו טען טעני מעובי רעלמא טען מעוני ממעשי העולם ויעש גם הוא מטעמים חריד לישנה.

לפתען טענות אטקן סהרי מחדך לשונן לשען טענות מהן עותה ויבא לאביו ויאמר יקס' יתעדר בדרינו ויאכל כמה עובדין בישין רבל עלמא דקא אשבחנה תעדר ביטו ואכל במה מעשים רעם של כל העולם אשר מצאי ויחרד יצחק חרדה גדורלה עד מואר דהא לא יכול לאתפרשא מכלא דיעקב דאייהו בחרוחה שחרי לא יכול להפדר מביל יעקב שהוא כשמה ויאמר מי איפוא הוא הצד ציד בכמה צלחין ובכוויתין בגמה הפלות ובקשות ואוכל מכל בטרם תבא ואברכו נס ברוך יהיה כשםעו עשו את דברי יצחק אביו ויצעק צעה ונגי' דחמי דהא צידו לא הוה כלום עד לבתר דאמר ליה שרה שחרי צידו לא היה כלום עד אחר כך שאמר לו הנה משמני הארץ וגנו' אלין התקפן ואוכלוסין דשא' עמן ורא' קשיא ליה מכלא אלו החוקים והחמורים של שאר העמים והה קשה לו מהבל ווישטום עשו את יעקב למשיל

נפס

ב' יאוד המתאר

יריך

הויש מעד החמגה להעבד את ה' במודח גבורות ואילו גבורות ה' הוא חתונתו, וקורא לך כי הוא גבורה אם ב' בחינות: חילין בכמא היינו עילם וביראה הוא עילם הסכא וזרוקין ביזירה דזגוזין בחרוי, ואומר והאותה הכרה בא מהאותה ז' פירוח עליהם שהט אטבדרו שלא קשר נדר דינור חלון ואילו באל אל החזונים יתפוז בתק החומים וישראל נפקין מן דינא בחרוחה מן הבורה המתוקה ובברבאן מן המבעורת לבך. ויעשו אותו בא מידה לפי שישאל מקידין בתפלת מקום רלפוש רגוא וראי, ורק בתפלת שתורי חקן בר' שא"ב בסב' עשו להרין ימצא הכל מתקון, טען טרען ובר' בא עם משא מלא קדרוגים ויבא לאביו אביו גבורה, אלא שבבורה יצחק חן קדרות כי מותה

אברהיה
ויעקב הול
שי גרכ
שם עצמו
איש כל
יעקב מ-
אבי אב
אכפרה
ותישים
של גמי
כמין גב
מן דו

וברין א
עשוי לו
כדרין ו-
מעמא
עהב לע
בעי קב
לשומה נ
סוכות
חולקיה
ת"ח ב

יעקב י
יעקב ובה
יעץ בעי
ישראאל
איש לך
בא מבה
עד דנפ'
ולשראאל
ה乾坤
אפרודטו
בבל המ
עשוי ול-
ההו א' נ
טורי דה ק
ההו המ
השומה נ
וינצ' ב-
הгалות נ
במלכת נ

ת"ח ב'ו
הלהנה ט
בתשובה

ଶ୍ରୀ କମଳାଚାର୍ଯ୍ୟ ପାତ୍ରଙ୍କିଣୀ ପାଦପାତ୍ର ପାଦପାତ୍ର
ପାଦପାତ୍ର ପାଦପାତ୍ର ପାଦପାତ୍ର ପାଦପାତ୍ର

ויתבראר על גז
ק'כו מלהך כ מז) וכלו זיממה מלהב סוכן צפלווהה הצע נס 37 חפל מגלי כ מדח צני ינו יופיס, הצע 3 לו מדק טווין אס מוסק 3 זוכגנלהה כל וזח בלמל 3 טינו הצע עטן סכלג כלו נסמנת כל מין פלנס ולג בכתחכחותם כלו

ובוזה יתגמל כי"ג
בקבב צי"ג
כלו צכלות יון כבוי
בבלון כן כבוי
טוליכס מדת
בן י"ג מה
טכניוס, כיוונ
טסיה לבס נ
טפל יעקד ה
טמגניס וונען
טיזוינו טרלט

רહויות לכתמיין מה שטויות כנה ליין סוף קודש
כטורייה, ופֿא מטוול נס כן כתם שעוותים
שטעודז או צבנת דזוקה, כי מטוול צז'ק
(יחיו דג פה). כל זרכמן דלעיגל ומתח ציומה
שבצימחה חלוי, ומך גס צויס צבנת כוה יומת
דמורייתה, כמו שטממו ח"ל (צבת פו) ככל
מודיזים צבנת נומקס טורב נערתאל. והס כן כי
כח כטורה גודלה פי כמה צויס צבנת, זטוחה
יבקשיין להחמו מזעל טעם ויוה.

וירחנן במתעם זכ' למינו ח"ל (ברכות ו) בכתמה מתן זוכך למלוכה, ולכלהורה מהינו מונצ' מזוען זוכך לבעל כל הצעקה, ועם מה ח"ל אף צייחו מה ניזבכ' כל הצעקה, ועם מה יטמא מה לא כתמן, ויל' כי צנלא קדר מה שמתהפלל עליו שכך מועל טו' ויעלה ווילא צדליך, מכינסיס שמחה כלבו וזוכך וגיהוס ידו וחומת שמחה כתמן, ומליון סכל טעם כתפילה וחיליכ רק כמה כתולכה, לנו מקובל כלו צמדך בכנגד מזבח זוכך לשובך.

六

וַיָּקֹחַ מְלֵצִי כָּמָקוֹס וַיַּסֶּבֶת מִלְחָמֹתָיו, הִיחָתֶל
→ צְמֻדָּתָ לְצָה (פְּס"ח ס"ה) רְצִי יְכוֹדָ
הַמֶּלֶךְ, שְׁנִים עֲפָרָה חֲצִינִים נָנָל, חַמֵּל כֶּר גָּזָל
כְּקָצָב סְכוּם מְעַמֵּיד פְּנִים עַמְּלָר תְּצִפְיָס, חַמְלָכָס
לְמַמְדִין, יְלָמֵךְ לְמַמְדִין, מַיְהָ לְסַמְתָּחוֹת
סְנוּן שְׁנִים טַבָּל חֲצִינִים זוֹ לְזֹוּ יוֹדֵט לְמַיִּן
מְעַמֵּיד יְיָבָבָטָס, כַּיּוֹן שְׁתַּחַלְמָוּ יְזַעַן סְכוּם
מְעַמֵּיד יְיָבָבָטָס. וַיַּסְבֵּט כְּוֹנוֹת בְּרָמוֹ
בְּזִיקָּבָב חֲצִינִים שְׁתַּחַלְמָוּ כְּחֲצִינִים זוֹ לְזֹוּ.

(ג) וַיָּקֹחַ מַתְּבָצֵן חַצְלָר סָס מִלְחָמֹתָיו, הִיחָתֶל
צְמֻדָּתָ (ילְקֹוט רְמוֹן קָכָב) מַחֲנָכָ
כְּקָצָב, כְּטַבְעַיט כְּחַצְצֵן עד טַמְקֵי חָכָס וַעֲשָׂכָ
חוּטוֹ סְנִיף לְחָנָן, לְפִיכְרָן נְקָרָה חַצְצֵן צְמִיכָה
כּוֹמָ טַעֲזָר כְּהַלְגָן, עַטְלְיוֹנִיס וְחַמְלָאוּ צְלוֹן
חַמְכָה כָּרְבָּלָה כְּקֹזּוֹת. וְסֹוחָ פְּלָאָ.

כ"ז קדשו לכהן מ"ב דב' ר' יוסי קדש כהיליה,
ל'ח מל' בכחוג ויתכז' זמוקס כוכוּל, ודרכינו
בצולמו מוקס בככ', ה'ג' י"ז מ'ב ר' יוסי צז'וּ
טער נ' ט'
ל'ה'ל בכחודק נ'ו'לה כ' כל מוחם כבנ'ים,
צ'כ' ז' כ' י' ט'ל ל'כמ'ז'יך מ'ב ר' יוסי צ'כ' ל'ז
ס'ו'ג' נ'ב' קדש כהיליה, וכ' י' ט'ל נ'ק'ב'
תפ'ילין מ'ד'ב'.

ובדרוז'ש ניימווין מלתי זוכ לחת טפס למת',
על מכם נציתו כמנן הילך נמס
במカリ"ל (מו"ה סיון תקנ"ה סק"ז) מינdeg
יטרלט לנשות נבצת בלמי כתחות שפינכלל",
וזמחיות בסקל כתז סכו נקריה מג'יט
פלורטפי"ל, טיע"ב. ונכני גזע סטודז א' מושיס
הילמידו. כישיבת, וטמעה בטוי.

וְלֹדֶרֶבִינָנוּ יַטָּהָל, וְכָנָה חַיָּה גַּמְרָה (חַולָּן
אֲבָ): מִינָה רַצִּי שְׁמַעַן כֵּן חַלְצָזָל
הַמְּמֻלָּה, צִיתָן קַנְעָק וְהַכָּה הַפָּגָע עַל פִּי סְלָמָן נַחַת,
יְשָׁרָם סִימָן, פָּלָשָׁי" דָּיו מַלְלָה צָסְחוֹרָה רַחֲמָנוֹנָה
הַלְּהָלָר צָנָה צִיתָן הוּא צָנוֹלָד סַסְנָיק מוּ צָנָה
סִימָן כּוֹה סַכּוֹלָךְ וְמַלְלִיתָה, וּמוּ לָהָר
יְלָגָלִיל נַעַתָּה יוֹתֵר מַדְלִי צִים נַחַת שְׁלָמָה יְלִילָתָה.
וּמַכְלָן נַעַטָּן מַנְגָּסָל וּפְלָהָל זְמָרְכָּיסָל זְרָלָה
מַזְלָה טָמָה, לְמַיְן צָנָה הַכָּה הוּא צָנוֹלָד לוּ צִן הוּא
צָנָה צִיתָן, כִּי צָבָה מַתְפָּלָלָן טָלוֹן, שְׁמָכָה מַזְלָה
טוֹזָה וּזְלָה דָרְכִּיָּו, כִּי הַסְּלָמָה לְמַעַת צָהָת
סִימָן רַע צָנָדוֹ חָסָס וּפְלָסָס.

זההנה צטטס קדצ'ר קאכ שטטפליס נלו זיכא
מזלו מוט, מטעןולו גס כו סקוטיה דכלו
האן זיך לנטה ליאן קזוי"ה, וועל לרוח שמארכו
טיזיפט טליי מס פסיה זכה חון סוף ז"כ
קוזס ברייחט בטולס, וכגד נטאטל נלאך נלאך
כח כטורב זקומה לטולס, ולען זמיס דיזיק
תלמייז קיטיגזק חעל קוינטס הונמנטס ומברכיס
להם האטען זקעה בלפין קהנותה זיכא מזל מוט
יעזיליה זרכו, כי כס קוינטס זמאלס בל חוויכ

ברך

ר' צז

משה

קפט

בצמיה כהימים וכק"ב כ דין חותם כבננו
כיזה, מכ פלאן כן גראת הקב"ה כל ייחז ויחז
שנזכר לפניו צפוי מזמו, עי"ט זדרורי. וזה יט
לצחר מליס ז"ל (גדשות י"ג) כל קב"ה טלה
לודס מתפלל באל הקדושים, וחוץ מפדרה ימים שבין
רלהת קב"ה ויום ככפוריים מתחפלל כמלך הקדושים.
ווק"ל כי מענש זה חומרים בכל קב"ה באל
בקדושים, מפני קב"ה מל מורה מל חסד ומל חסדים,
כלומר (חילום נב ב) חסד אל כל כיו"ם. וממהל
צדכל קב"ה כק"ב ממחהד עס יתרהיל לדונס
בכל קב"ה כל פטרון, וכן חומרים מה"ל בקדושים,
חצצן והל פטרון, וכן ימי תבונת חסר זו כק"ב יו"ט
על כסא דין, וממל במאפקת יטמיהו הרן לדון כל
יחז ויחז לנטמן, לנו חומריים מל"ך קדושים.
כי זים היי בכונגה מלך במדתו כדין.

זהנה מוחר צו"ק (המור דף נט:) כיון
ולא כבב כי ימוך לעצמו ולומר לא
ומצד לי זיד ונשב ליפעםיס, והמ' ננס יעקב
ובונת בכרות, וכחינו יומין דבון רוחם כבב
ליים ככפליס מעליק יעקב למחרוזת מטהו,
טעי"ט דזבב"ה, ובכיהו כנ"ה (טו"ה סימן
תקפ"ג) נון צח טס נשב על מהכליס חפה
בליל רוחם כבב, כי ה' חמר ימוך ליעקב
(כיהוח כו' כו') רוחם ריח צני כריה זיך חרב
כברנו בר', ולבדין (תפנית כט:) כריה זיך כל
חפומות, המכ"ד. ולפי זה יט' מהר' ולומר כלל
פרילס זו ולח' יעקב וגוי' ויפגע במקום וגוי', סכל
סוכ' ביהון יומין רבון רוחם כבב ניס
ככפליס, וט' שמלמו חז"ל (מנילך ז.) בנטמן
יעקב חייטו י"ד נס נביה טבה, מל' מוקס
סמס נס מוש ליום, ומכהיו י"ד נס חל
נס כס צרכנית כבב.

ובזה יתגלו דברי כמדעת, ויקם מה כתבעו היבר סס מילוטוי, מה עשה בקצ"ב, בטבעם כתבעו מעד עמץ מכוון ועטף היוו סינוי נמה, כיון שהאל שקדן בקצ"ב בקצ"ב

ויתברא על פי מה כתוב שם זלכה ב' כייטס נב' (פ' נלק) לפרא כמסורה חפס קלאו תרלה וככל לו תרלה, וחויזק (סיל כתיריס ב' טז) וככל מהמוציא, וחייל על פי מה כתוב צבומה מטה (פ' קלח) כי מלייט כמה דזריס השן בעטמותון חליפיס ומורייס, כמו מלחה וחבלין, חבל נס דזריס מהליים בס מודיס ולג' יחלל חפל מגלי מלחה, וכמו כן נמיה צני חדס בזוח מעדת צני יטראל בעטמותון גראיס לכטוליכ' בלתי יטיס, חבל דכלליה וטראל טולס יטיס, כי זה יטלו מטה טובצה או, וחס יט לו מזח טובצה לחלה, חס טוסק צטוליכ' וזה צמאות ומעטיס טוטיס, דכלליה כל מילוי דמיינט לוייטי קלאו צנא, טכ'ג'. זה שטמר בלק בגאנט חפס קלאו תרלה, ביזיס פיעו כדע מל קאחס, וככל לו תרלה שלם יונגיא עעל כבלל כלו, כי כלו וככלו מהמוציא, דכלליה נמיה כל מויי מהמוציא, חבל קאכ'ג' בפיר עלאג' נכלנס ולג' הצעיה עאל פלטונן כי הא על כתהצירות גאנט, טכ'ג'.

ובזה יתבגר מה בזקיות יעקב חכמי שביתתו
ס"י ב' הרים ז' ל', כי זך ממנו פסילה
ונתקפה ר' ז' ב' חכמי יכח וכו' ידועים כלם כלהה,
כי כלנותו ישלל כלך יפק ומוס לוין ז' מ' מכ-
הן אין כבניזומים פעולות יה' בסיס כללו מ' ב-
כלוחים לכלהה גלוי יפס, ו' מקום שיחול
עליכם מחתן ר' ז', וזה שחלמר הם מתחומות
כך י' ז' כלניזים יודע לי' כלני מעמיד י' ז'
שבניטם, סייע סוס כס מתחומם כללותו לו
טביס כס קיום וטעמיך צשולם, והן חפלו
בל יעקב חכמי עטה פיוות, ונמלחו כל י' ז'
כהרניזים וננטנו להן חמת, ועל רמזו דין כה
טבידוט ישלל כלנן ול' צפרמן.

אבן דבר זכ רזון קב"כ מה יתהלך כלנוין
כלי סיו נכל ימות השנה, הצל ברכות
השנה כבד חמוץ חז"ל (ללא השנה מז). נכל
כלני טומענים לפני כבוי מרוון, ומייר כל"ן

סוף קודס
ענש שטומטס
אליהו צוז'ק
התהמם ביזומל
ו כוח יומל
ט:) כלל
וועסן כי
צעת, וככוח

(נכחות ו:) נ, ולכלהו רה. מך כנה מהכה, וגמך כדרך מך עולך וצלאת יוזחות זי' לס כתפילה שכלו גמך

וותיו, היה
כדי יסוד
עלן כר נא
יעים, הצלב
הס מהלמות
הן שחל
ידע שכוה
כוונת כרמו
זו לא.

מִתְהַלֵּךְ כָּלִיל
מִתְהַלֵּךְ כָּלִיל

וילטהורכ סיכו לו לטע מלהט נטענא, כהן זעט
כטטמייס וטמי כטטמייס, הו מלטטלא נטענא, טמי
כטטמייס וכטטמייס וכטטמייס, הטענו יוזע צטטער
צטטערלט שטוטים רגען צל מוקס הו שיקר דירטו בז
סקטטער"כ נטהטמייס, וכטטמייס ז"ל (וילקוט טטה
לרכז טגד) וטיך כל מזקעכ' יונת הלא הכל מוענָה,
טטהטעלט מלתקי סטלה יונטו מועלס סטלהטלייס
לנטקעכ' נטהטמל מוענָה. זה שטמר כן לא' טטהטער
טטהטער, סייט נטהטער"ת מטנא חלטיך סטלהטיעס
טטהטערו טלוי, הו קדרגנא בטטלמות הלא' מלהטנא
להטנא, להטזנה כטטמייס, טולס כטטיגלייס, ולטנען
להטנא, טמי כטטמייס, טולס כטטיגלייס, ולטנען
סטטמייס זעט מטלס כטטיגלייס, ולטנען זעט, עט' ג".

זוזהנה ימ��' חניטו זכ' שנגלה הללו כזוד כ' בלהן, כחוג וכה' כ' מז פלי, וכן כחטב נצטעלים, וכח' סלט מז מילא, פלט נימעריה זה בסा דרבוד. ובכן מלהר טריטה פליגנו של קק' כ' נחתוניס היל ימתק, נחטלא כבמץ' למדרגה טמלונה, ושיתך למלטה זו האכטמים וממי כתמי. זה שאלמר כחוג וויאטס כה' סלט מז מילא, זה בסה ככבה, טביה מלונית כזוזו מז מילא, וכל מזק' כ' ה' כבמלהוט יטחו היל וואל מושד צהן כתחנות, ילקון וכח' מליחי הלאטס - טול'יס ווילדי'ס צו, במוקוד טוליס ממוקום גועלם כמלהוט היל כבמץ' גדר כה' גדרינה למלטה מכס, ותמר נצ'ר יולדיס נחלות מן כהן נמקומם. (זוג מנגהתי יסוד סדרליים נחלין צפלתון). זה מהר יטקי' מה נורה כמוקס כה' הין כה' כי לא חס נית לאטס, שצרכ' קק' כ' ה' פליגנו נחתוניס גמוקס כה' צ' כ' צ' נחטלא כבמץ', סייע כהן כתחנות כיהם צבר.

זעטן דער זיך נטבּער יעכּט לְזִיעַן מֵשִׁים קָכְבָּר
כהן הַלְּבָנָן הַמֶּה שָׂכְבָּן גָּלְבָּן נְגָמָן
לְלִבְנָן, בְּיַעַן תְּחִימָה כְּהָלָן כָּלוּן הַלְּבָנָן כָּוֹן שָׂכְבָּן

יעקב הצעו וניחחו י"ג כהניש וונעטו חן
להת, ליהו זכה סייזו י"ג בצעי יכ צכלוחון,
הו נעצך סהנין כלו חן טחים וספיק להר, על
דריך שטהמו ח'ל (במ"ד פט"ז ס"ז) לנו
בנulos יכול לעמוד כי"ג בצעים. ומכלון שפעל
יעקב הצעיט צחפייתו סייזו יטראל בכלהן וליה
צפרדען, וככלהוותה כס נועזיס וכלו מהדים,
ממחה ליה תחול עלייכ מזיה כדין ויביך קיזס
לכזמי יכה, וממיילם יט סנייפ להאן וקוזס
לעומל, ונעל זכ ענו בנהלוים ולחמו צרכן להב
כ' כה'ל בקוז'ה, כיינו לה' צבאים הלא הומרים
במלך סקדות, מכל מקוס כיוון צבעת צחת פועל
יעקב הצעיט צחפייתו צכל ימות סבנה יוז
בקב' כ' הלא יטראל צכלחות ציח, לנין שיט ה'ת
טפמס צנכח זו ולחמו כלל סקדות, לכורות
שנטקבכל צחפייתו של יעקב הצעיט ויתחכם
בקב' כ' טס יטראל לדונס בכלהן וליה צפרדען.

ויהלום וכנה סלם מג מלך ולחציו מגיע
כ חמימות וכנה מלחי חלשים טווים
וירושדים צו. דקדק לרבי"ל לכהנורך כול"ל יולדים
ומהר קר טווים כי דורות כמלחים נטמים.

ב) זהנה כ' נאכ טווי יוחמר וגנו' כהןין חבל
חמק שוכב טליה נך חמניך ולודען.
וכקצ'ו כמפלטים מכך נטורה כיה א', וככלו כל
כהןין חבל כהן שוכב טליה מיניכ' יומת מלכונע
טהנות. רבתין"ל בבר בסג' לברט.

ונדראה לפרט על פי מה שכתב הילטיאן סקוזט
(פ' עקץ) לפרט ככתוג, כן לא' הילטיאן
ברצימות וגאווה בזמנים בהםם ובלשון נבואה.

କେବୁ ଗୋଟିଏ ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

卷之三

ମୁଦ୍ରଣ

ՕՐԵԱ (Հ. Տ. Ա. Ա.): (Ա) ԽԵՂ. Ական առաջ է, ոչ ոչ ոչ՝ լեռ կը գտ օսկու վահ օւսու: Գլ

କରୁଣାପତ୍ର କରୁଣାପତ୍ର

፩፭፻፯

ନିରଦ୍ଵାରା ପ୍ରସାରିତ କାହାର ଜାଗରଣ କାହାର ଜାଗରଣ
କାହାର ଜାଗରଣ କାହାର ଜାଗରଣ କାହାର ଜାଗରଣ କାହାର
ଜାଗରଣ କାହାର ଜାଗରଣ କାହାର ଜାଗରଣ କାହାର ଜାଗରଣ

କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ

କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

କୁଳାଳିରେ ପାଦମୁଖ କାହାରେ ନାହିଁ ।

אָמַר לְלִי כִּי מֵאֲמָרָה אֲמָרָה כְּלֹא מֵאֲמָרָה.

ମୁହଁ ରେ କଣ୍ଠେ ଏହି ନାମ ପାଇଁ ଯାଇ ଦେଇ
ଦେଇଲେ କଥା ଏହି ନାମରେ ମୁହଁ ଦେଖିଲୁ କଥା

ଅଛି ଆ ଦେଖିଲା କଥା ଏହିଏ ଏହି କଥା
ଅଛି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି

କାହିଁ କାହିଁ

நூல் மிகவும் விரைவு பெற்று தீட்டு விடப்பட்டது. நூல் நினைவே என உரையாக உள்ள கல்லூரி தொழிலாக விடப்பட்டது. நூல் நினைவே அதோடு ஒரே கல்லூரி தொழிலாக விடப்பட்டது. நூல் நினைவே அதோடு ஒரே கல்லூரி தொழிலாக விடப்பட்டது.

ବୁଦ୍ଧା ଅରୁ କଥା ହେଉ ନାହିଁ ନାହିଁ! ଏହା ପରମାଣୁ କଥା ହେଉ ନାହିଁ ନାହିଁ! ଏହା କଥା ହେଉ ନାହିଁ ନାହିଁ!

ՏԵՐ ԽԱ ԽԵԼ ԱԿԵԼԻ ԱՃՈՒ ՄՈ ՎԱՐՈ
ՀԵ ԱՅ ԱՅ ԽԵ Ա ԱՎԵՐ ԽԵ ԼԱՆԳ ՏՃՈՒ
ՎԱՐԱՄ ԱՅԾՈ ԽԵ ՀԵ ԲԱՇ:

הנִזְקָן

ପାତ୍ର କରି ଦେଖିଲୁ ଏହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କାହିଁ ଏହା ଦେଖିଲୁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ
କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ

אָמֵן וְמִתְּבָדֵל (אמון ו' מיתבל) – מושג של מילוי כל אחד מהדברים שברשותו. מילוי כל אחד מהדברים שברשותו. מילוי כל אחד מהדברים שברשותו. מילוי כל אחד מהדברים שברשותו.

வெள்ளியல்

וְאֵין לוֹ שָׁלֹשׁ מִשְׁנֶה לְבַשְׂרָם כְּבַשְׂרָם וְבַשְׂרָם
וְבַשְׂרָם וְבַשְׂרָם וְבַשְׂרָם וְבַשְׂרָם וְבַשְׂרָם וְבַשְׂרָם

କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ

תירגום משעיה נז תירגום

ପ୍ରକାଶକ

